

Straatpastor Klaas Koffeman gaat met pensioen

‘Ik ben eerlijk, ook als ik ergens geen antwoord op heb’

Op 19 mei neemt Klaas Koffeman na 14 jaar afscheid als pastor en teamleider bij het Straatpastoraat: ‘Ik voel me er als een vis in het water, maar ik kijk er ook wel naar uit om te stoppen.’

FOTO: GREET KAPPERS

Het doorleefde gezicht van de straatpastor

‘Eigenlijk wilde ik al eerder stoppen, want mijn vrouw Els is al drie jaar met pensioen. Maar toen werd er een beroep op mij gedaan voor de functie van teamleider en heb ik besloten om door te werken tot aan mijn pensioen.’ Koffeman was voor zijn werk bij het Straatpastoraat predikant in de Juliana/Valkenboskerk: ‘Hoewel ik het daar naar mijn zin had, werd ik ook aangetrokken door het meer maatschappelijk-diaconale werk. En toen kwam de advertentie van het Straatpastoraat voorbij.’ Anderen hielden Koffeman tot zijn verbazing voor dat dit werk echt iets voor hem was. En inderdaad: ‘Ik voel me er als een vis in het water.’ Waarom vonden anderen dit werk zo bij hem passen? Na enig nadenken zegt hij: ‘Waarschijnlijk omdat ik altijd mezelf blijf, ongeacht wie er tegenover mij zit.’ Authentiek dus, al wil hij dat stempel niet zelf geven. Want van nature is hij een verlegen mens: ‘Maar dat heb ik aardig overwonnen, al moet ik nog wel steeds een drempel over.’

‘Ik ben niet zo goed in dieptepunten’

Koffeman is niet van de koetjes-en-kalfjespraat; het mag van hem ook wel echt ergens over gaan. Al vraagt dat vaak wel tact. ‘Mijn motto is altijd geweest: ik zeg niet alles wat ik denk en ik zeg nooit iets wat ik niet denk. Ik ben eerlijk, ook als ik ergens geen antwoord op heb. Ik heb uitgesproken ideeën over hoe de maatschappij in elkaar zit, maar het werkt niet om dat overal te

roepen. Ook de gemeente doet haar best als het om dak- en thuislozen gaat. Een dakloze vroeg mij eens: “Moet je niet meer onze kant kiezen?” Maar het is balanceren om wel eerlijk te zeggen wat ik denk en tegelijkertijd de relatie met de ander open te houden, met elkaar in gesprek te blijven. Het gevaar ligt op de loer dat je je neerlegt bij het gegeven dat er zoveel daklozen zijn. Maar ik houd me vast aan wat er in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens staat: ieder mens heeft recht op een eigen veilige en hygiënische woning. Dat wordt helaas zelden

opgevat als een *verplichting* voor de samenleving.’ Koffeman heeft veel respect voor de dak- en thuislozen die hij ontmoet: ‘Velen hebben weinig bezit en nauwelijks mogelijkheden en toch weten ze iets moois van het leven te maken. Hoewel ze het zelf niet zo benoemen, zie ik een sterk geloof bij hen: ze geloven dat er iets of iemand is die over hen waakt. Ik tref meer geloof en vertrouwen bij deze mensen aan dan bij wie dan ook.’ Op de vraag wat het werk bij het Straatpastoraat heeft betekend voor zijn eigen geloof vertelt hij: ‘Omzien naar de armen is voor

Zinposium

Ter gelegenheid van het afscheid van Klaas Koffeman en het twintigjarig jubileum van het Straatpastoraat wordt op donderdag 19 mei een ‘Zinposium’ georganiseerd onder de titel ‘Zin in wonen’. Stadsgeograaf Cody Hochstenbach zal spreken over de wooncrisis in Nederland. In zijn recente boek *Uitgewoond* legt Hochstenbach de structurele oorzaken van de huidige wooncrisis bloot. Nederland telt inmiddels 100.000 dak- en thuisloze mensen. Dit is geen toeval, maar het gevolg van bewust beleid. Het is hoog tijd voor een nieuwe woonpolitiek. Koffeman geeft een reactie op grond van zijn ervaringen met en gedachten over dakloosheid. Aansluitend is er vanaf 18.00 uur een jubileumfeest aan het Westeinde 101, waarbij ook afscheid wordt genomen van Koffeman.

19 MEI, 14 - 16 UUR, OUD KATHOLIEKE KERK, JUFFROUW IDA STRAAT 7
INFO EN AANMELDING:
STRAATPASTORAATDENHAAG.NL

mijn basisprincipe. Dat werd in het werk bij het Straatpastoraat heel concreet. Mijn geloof heeft zich steeds meer ontwikkeld tot de kern: God en je naaste liefhebben. Een geloof met handen en voeten.’

Wat is de betekenis van veertien jaar straatpastoraat voor hemzelf? Koffeman: ‘Ik denk dat ik een completer en, naar ik hoop, een wijzer mens ben geworden. Hoogtepunten zijn de momenten geweest waarop ik merkte dat ik iets voor iemand heb betekend.’ En wat waren de dieptepunten? ‘Ik ben niet zo goed in dieptepunten’, is dan Koffemans typerende antwoord.

GREET KAPPERS